

ಸುಮೃದ್ಧ ಮೂಲ್ಯಾಗ್ರಹಿಕ್ ಕೂತ ಬಿಡ್ಡಾನಂತ. ಅದೇನೋ ‘ದಿಪ್ರವ್ನೋ’ ಅಂತಾರಾಳ... ಹಂಗ ಆಗಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯ. ಅವರಿಷ್ಟರಿಗೂ ಏನ ಮಾಡಬೇಕಂತ ತಿಳಿವಲ್ಲು... ನೀನ ಏನರೆ...” ಎನ್ನುವವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ‘ಧಡಾರ್’ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. “ಅಜ್ಞೀ, ಮಾಮಾ” ಎನ್ನುವ ಸಹಾಯ ಕೂಗು ಕೇಳಿತು. ನಾನು ತಟ್ಟನೆ ನನ್ನ ರೂಮಿನ ಉಗಿಗೊಡಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೆಕೊಡೆ. ಮೇರಕ್ಕಿನ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಾಗಿಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿ ಹಾಕಲು ಮರಿತ್ವದ್ದು. ಒಂಬೇ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಬಚಾವಾಗಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನನ್ನ ವೇಪದ ಅನಾವರಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಸುನಯ್’ನ ವಿವರ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲ. ಧಾರವಾಡದ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಗತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದರೆ ಸೋಮವಾರ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಶಿಷ್ಯಿಯಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಂತ ಮಗನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಲಭಾಗಿಗೆ ಚಿಂತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂದನೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲ ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾವೊಡನೆ ಅವನಿಗೆ ದಿಗ್ರಿ ಮೆಯಾದಂತಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ ಉರು, ಅಪರಿಚಿತ ಭಾವಿ, ಸಹಪಾತಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು... ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಚಂಡಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಚೆಕ್ಕಿವ ಸಂಚಿತನದು ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸುಜಾತಾಲದು ಸುಲಭಾ ವೈನಿಯ ಸಂಬಂಧ ಅವ್ಯಾಗಿ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲಾದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಖೇಳನೇತ್ತಿದರೆ ಅಧರ ಗಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊಂಚ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದೆ. ಹೀಗೇ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಮಾತುಗಳು “ಅತ್ಯಿಂಥ ನಾವೋಬ್ಬರ ನೋಡಕೊಬೇಕು. ಅದೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ... ನಮ್ಮ ಕರ್ಮ” ಅಂದದ್ದು ಸುಜಾತ. ಅವಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯೇ. “ವನ ಮಾಡಿಕ್ಕಾಗುದಿ? ಸ್ವಂತ ಮನಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುದುಲ್ಲತ ಇಷ್ಟ ದಿನ ಅವರು ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ ಉರಿಗೆ ಬಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ... ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗ ಅವನ್ ಚಂಡಿಗಳದರೆ ದಪ್ಪ ದೂರ ಹೇಗೆ ಕರಕೊಂಡ್ವೋಗ್ಗಿಕ್ಕಾಗುದ ಹೇಳು? ಅಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣ, ಹವಾಗುಣ ನಮಗೆ ಹೊಂಡುದೋ ಇಲ್ಲೋ... ಇನ್ನ ಇವನ್ ಕರಕೊಂಡ್ವೋಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡೆಮಿ ಆದರೂ...?” ಎಂದರಂತೆ ವೈನಿ. ಅವೇ ಮನಸು ಕಹಿಯಾಯಿತು. ಅಂತರ ಉಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ವೇವ ಕಳಚಿದೆ. ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಬಾಫ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಸಾಂದ್ರ ಮಾಡಿದೆ.

ಮುಧ್ಯಾಷ್ಟದ ನಂತರ ಮಾತನಾಡಲೋ ಬೇದವೋ ಎಂಬ ದೃಂಢದಲ್ಲೇ ತೊಳಿಲಾಡುತ್ತ ವೈನಿಗೆ ಪ್ರೋನೋ ಮಾಡಿದೆ. “ಹೇಳಿ ಭಾವಜಿ” ಎಂದರು. ಮೆತ್ತುಗೆ ಸುನಯ್ನನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು ತೆಗೆದೆ. “ನಿವು ನನಗೂ ತಮ್ಮ ಇದ್ದಂಗ. ಏನಂತ ಹೇಳಿ? ಸುನಯ್ ಧಾರವಾಡದ ಸಾಲಿಗೆ ಜೋಲೋ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಈಗ ಇಲ್ಲ. ವಷಟ್ ಹೊಂದಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಥಾಮಾ ಬ್ಯಾರೆ ಅಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದೆ. ಅಂವಗ ಹಿಂದಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯೂದಿಲ್ಲ. ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗೂದಿಲ್ಲಂತ ಹಟಾ ಹಿಡಿತಾನ. ಜೋರಲೇ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಮೂಲ್ಯಾಗ ಕೂತಬಿಡ್ಡಾನಂತ. ತಿನ್ನೂದುಲಾಲ್ಲ, ಉಣಿನ್ನೂದುಲಾಲ್ಲ, ಮಾತಾಡಾಡುಲಾಲ್ಲ... ಬೇರೆ ಅಳತಾನಂತ. ನಾ ಇವನ ಸಲವಾಗಿ ರಚಾ ಹಾಕಿ ಹದಿಸ್ಯೆದು ದಿವಾತು” ಎಂದರು. “ಮತ್ತ... ನನಗೇನು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಲಾ ವೈನಿ? ಅಣ್ಣನೂ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ. ಅವರು ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ “ಅವಾನ್ ಮುಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮದ್ದ... ತಾಸು ನಿಮಗ ರಗಡು. ವೈವಹಾರ, ಮನಿ ಜೋಡಿ ಅವಾನ್ನನ್ನು ನೋಡಕೊಬೇಕು. ಹಂತಾದ್ವಾಗ